

POPPENWIER, DE DOOPSGEZINDE VERMANING

De menniste gemeente te Poppenwier is vermoedelijk tussen 1580 en 1600 ontstaan. Oorspronkelijk was het huidige gebouw niet meer dan een woonhuis met pakzolder erboven. Inwendig was het tot kerk vertimmerd. De vermaning is in 1848 verbouwd en uitgebreid, voor zover de beperkte ruimte in de dichtbebouwde dorpskom dat toeliet.

De kerk ligt verscholen tussen de woningen. Af en toe vangt men een glimp op van het gebouw tussen de huizen. Nog steeds is het een treffende illustratie van het begrip "schuilkerk". Het 19de eeuwse toegangshek laat zien hoe smal de oorspronkelijke steeg tussen de huizen naar de kerk was. Rechts voor de stoep is de oude regenwaterput nog aanwezig. De dubbele deur geeft toegang tot een marmeren gang. De keuken rechts is een recente aanbouw; linksom betreedt men de kerk.

Interieur

Het kerkzaaltje ademt een knusse, huiselijke sfeer. De zijmuren zijn elk door drie spitsbogige vensters onderbroken. Ze corresponderen vrijwel met de driedelige inrichting van de ruimte: een gedeelte met een vaste bankopstelling, een deel met losse stoelen en het "koorgedeelte". Het grote aantal zware (trek)balken is wellicht nog een overblijfsel van de voormalige pakzolder. Binnen het doophek staan ter weerszijden van de kansel kleine, overhuifde en met gezaagde opzetstukjes versierde kerkeradsbanken. De huif steunt op een ijzeren stang. De zeskantige kuip van de kansel staat op een voet. Ca. 1970 is de kerk van binnen geschilderd, waarbij de eikenhouten kansel van de verflagen is ontdaan, maar de vrucht- en bloemtrossen op de hoekstijlen zijn wit geschilderd met goudkleurig ophoogsels. Het klankbord van de kansel is naar verhouding erg groot. Voor de kansel staat een kerkstoof met een geelkoperen beugel. Op de achterkant staan met sierlijke letters de initialen van de huurder / eigenaar geschilderd (4.H.).

De ondiepe "orgelzolder" heeft als het ware een balkon, dat aan drie zijden is omgeven door ajour gietijzeren roosters. Op de trek balk langs de muur achter het harmonium is het verbouwingsjaar, 1848, geschilderd.

DJOKE PRUIM
DOLF van WEEZEL ERRENS
1990

Literatuur:

- I. Molenaar; Oud en Nieuw uit de gemeenten te IJnsum en Poppingawier. In: Doopsgezinde Bijdragen (Leeuwarden 1870), p.139 - 160.
- J. Hepkema; Eenvoudige memories en Bemerkingen.
- Anoniem; Inrichting als aula redding van de kerk als gezicht Poppingawier. In: Leeuwarder Courant, 19 dec. 1986.

